

Борба

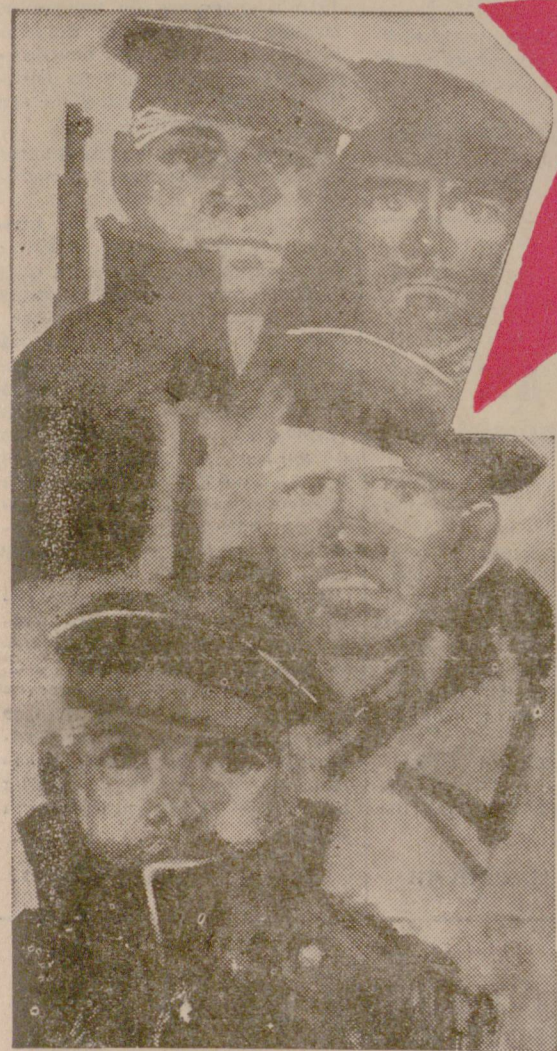
ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
ВТОРНИК
5 НОЕМВРИ
1968
ГОД. XXVI
Бр. 132-133
(2479/80)

ЦЕНА 4 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

Поклон, борци червени, сломили гнет
вековен!
Поклон, пред флага ален, победно
що се вей!
Поклон, поклон титани, пред подвига
чутовен,
що светло и всевечно в душите
ще живеят.
В гърди любов понесли, в очите — плам
безсмъртен,
вий палнахте пожара на дългочакан Ден
и днес светът немее, учуден и покъртен,
пред вас, чеда велики на севера студен.

Асен РАЗЦВЕТНИКОВ

1917
1968

ТЪРЖЕСТВО В ДЖУЛЮНИЦА

В утрото на 3 ноември кооператорите от Джулюница, Горско Ново село, Сливовица и Чешма празнуват двадесетгодишнината на своя кооперация. Големият асфалтиран площад в Джулюница не е запомнял толкова много хора и толкова усмивки, възторзи и радост. А за да ги споделят с джюлюнчани, са дошли и кандидат-членът на Политбюро на ЦК на БКП и министър на външната търговия Пеко Таков, членът на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, секретарят на комитета Никола Кушев, заместник-председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Иван Иванов, председателят на ОКС Стефан Петров и много гости от окръга и страната.

Възникващият митинг-манifestация на победния кооперативен строй започва. Преминат край трибуна прославяните джюлюнски градинари. Минават лозари, овощари, животновъди. Площадът потръпва, загрява. Манфестират сгуманените колони на машините, на механизаторите. Повече от 100 машини, на всеки 400 ха земя — машина. Повече от 200 механизатори, на всеки осми кооператор — механизатор.

Минават хората, новите, преобразени хора. По техните лица греят усмивки, блика радост, личи доволство, чете се благодарност. Нови хора — 100 студентки и студенти само от джюлюнската община.

Възникващ е разказът на председателя на стопанството Тодор Нейков за изминалите 20 години на кооператива. Възторжено и възбудено е приветственото слово на др. Пеко Таков. Най-топли думи в този ден са посветени за благодарност и прослава на Българската комунистическа партия и Комунистическия съюз, на неизмеримата българо-съветска дружба, на голямата и безкористна помощ на руските братя. Другарят Таков предаде на джюлюнските кооператори горещите поздравии от ЦК на БКП, правителството и лично от др. Тодор Живков.

По време на митинга бе получена и специална телеграма, с която председателят на Президиума на Народното събрание др. Георги Трайков поздравява юбилярите.

В този ден радостта на джюлюнчани се удвои. Другарят Пеко Таков положи основния камък на нов триетажен търговски дом в селото.

Членове-учредители на кооператива и на първия управителен съвет бяха направени с на совинци и екскурзии в страната и до Съветския съюз. Тържеството завърши с народни веселия, спортни и други прояви.

Генчо ДОНЕВ

Дневни Вести

ДНТЕ на съветския филм за окръга бяха тържествено открити снощи в салона на кино „Искра“ — Велико Търново. След официалната част бе прожектиран новият съветски художествен филм „Ана Каренина“, екранизация по едноименния роман на Л. Н. Толстой. В ролята на Ана участва гостувалата неотдавна във Велико Търново световноизвестна киноактриса Татяна Самойлова.

ПРАЗНИКЪТ на СПУ „Иван Момчилов“ бе честван в Елена. След манифестацията се състоя тържество, на което учителката Анна Илиева говори за живота и делото на патрона на училището, създателя на Даскалоливницата в Елена — Иван Н. Момчилов.

10-ГОДИШНИНАТА от създаването на Машинно-тракторното предприятие бе чествана в събота в Елена. За постигнатите успехи през десетилетието говори директорът на предприятието Стоян Сираков.

ПРЕДПРАЗНИЧНИ РАДОСТИ

В дните пред Великия октомври тържествено бяха открити хотел-ресторант във Велико Търново, фуражен завод в Горна Оряховица и сграда на Професионално-техническото училище по селско-стопанство в с. Камен.

Комплексът на хотел-ресторанта „Етър“ във Велико Търново бе тържествено открит в събота. За неговото завършване неотстъпно бяха на трудовия си пост зидарокофражистите на Георги Радев, монтажниците на Димо Демишев и Дамиян Христов, мазаческата бригада на Стефан Ганчев, бетонджии, фаянсджии, мозайкаджии и др. Под ръководството на груповия технически ръководител Крм Борисов строително-монтажният колектив изпълни чудесните замисли на архитектите Агура, Капитанова, Стайнов и Белоз, на инженер-конструктора Ешкенази, на инж. Андровски и др.

Топла и приятна е ноемврийската привечер. Обявеният в чешка синкаво-зелена светлина площад пред комплекса бързо се изпълни с много хора. На фона на есенната вечер се издига керемиден-червено-белият хотел, който носи древното име на родната Янтра — „Етър“. Посрещнат с радостни аплодисменти пристигна Пеко Таков, кандидат-член на Политбюро на ЦК на БКП и министър на външната търговия, придружен от партийни и държавни ръководители на окръга и града, начело с члена на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов.

Секретарят на ГК на БКП Милчо Христов откри тържеството и даде думата на инж. Гелю Калпакчиев, председател на изпълкома на Градския общински народен съвет. Той проследи пътя на строежа на новия хотел, който има 260 легла,

ресторант, сладкарница и бар с общо над 400 места, готов за употребата, с които разполага комплексът, и изказа благодарност на проектантите и строителите, на родната БКП за хубавия дар в навечерието на 51-та годишнина на Великата октомврийска революция.

С внимание беше изслушано и приветственото слово на др. Пеко Таков. Той подчерта, че благодарение на грижите на БКП и правителството бързо не само възстановена славата на града, но и се полагат много сили тя да бъде запазена и увеличена. Др. Таков говори за светлите перспективи, които ще начертает новият петгодишен план до 1975 г., за решенията на Юлския пленум, за благодарността и вечната българо-съветска дружба, за международното положение.

С думите „Да ви е честита новата придобивка—хотел-ресторантът „Етър“, др. Пеко Таков преряза лентата и по стар изропен обичай подля пред входа вода...
★

За откриването на Държавния фуражен завод в Горна Оряховица в събота се стекоха много трудещи се и гости, начело с Йордан Костов, член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП, Ненчо Ангелов, зам.-генерален директор на ДСО „Родопа“, Илия Кушев, секретар на Окръжния комитет на БКП, др. Пеню Ненов, първи зам.-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, и други.

Тържеството беше открито и ръководено от Иван Дончев,

първи секретар на ГК на БКП — Горна Оряховица.

Доклад за развитието на фуражната промишленост в нашата страна и за строителството на Държавния фуражен завод в Горна Оряховица изнесе Марко Колев, директор на „Фуражна промишленост“ при ДСО „Родопа“. В приветствието си от името на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов отбеляза, че заводът — един от най-модерните заводи на фуражната промишленост в страната, е неоспорим дар за селскостопанските труженици. Другарят Костов изказа благодарност на строителите и монтажниците за положените усилия заводът да бъде пуснат в редовна експлоатация за по-малко от две години след първата копка.

Ненчо Ангелов, зам.-генерален директор на ДСО „Родопа“, прочете указа на Президиума на Народното събрание и връчи ордените и медалите на отличилите се строители, монтажници и инвеститори.

С „Народен орден на труда“ — златен са наградени Иван К. Колев, бригадир на зидарокофражистка бригада при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица; Иван Ив. Нешков, групов технически ръководител; Йордан Г. Илиев, зам.-директор по техническите въпроси на фуражния завод. „Народен орден на труда“ — сребърен — получил Иван Хр. Досев, машинен монтьор от „Промонтаж“ — Русе, група Велико Търново; Илия К. Джагаров, началник на енерго-механичния отдел при завода; Никола Ст. Стойков, зидарокофражист при ДСО; Иван Д. Тодоров, бригадир на елмонтанжна бригада от „Промонтаж“ — Русе, група Велико Търново; Коло Ст. Пенев, инженер ИТО при ДСО. „Народен орден на труда“ — бронзов са наградени Станчо К. Александров, технически ръководител, Иван Г. Бързаков, зидарокофражист; Тодор П. Димов — посмъртно — зидарокофражист; Петко Д. Дачев, електрозаварчик; Иван А. Иванов, бригадир на арматуристка бригада — всички от ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица.

Медал „За трудово отличие“ — получил Йордан Я. Балъков, елмонтър от „Промонтаж“ — Русе, група Велико Търново, и Стойко Н. Тестарков, бригадир на бетонджийска бригада при ДСО.

От името на присъстващите директорът на предприятието Стоян Кочев прочете поздравителна телеграма до ЦК на БКП.

С думите: „Да ни е честит заводът на благополучието“ др. Йордан Костов преряза лентата.

★
Неделният ден за жителите на с. Камен ще остане паметен. Открита бе новата сграда на Средно професионално-техническото училище по селско стопанство.

Историята на училището не е богата — съществува едва от десет години. За това време обаче тук бяха подготвени десетки кадри, мнозина от които с успех работят като агрономи, бригадири, завеждащи ферми и зверооводи.

Възпитаниците получиха чуден дар в дните пред Великия октомври. Този светъл триетажен дворец на науката разполага с 11 учебни стаи и 9 кабинета, всеки от които има стая-хранилище. Богата е и техническата база — киноапаратура, теснолентови проекционни апарати, магнетофони, кинокамера, ел. грамофони.

Освен това водоснабдената сграда има физкултурен салон, кухня и трапезария, няколко хигиенни помещения, котелни, съблекални. За комсомолската организация е обзаведен подходящ клуб.

Пред празнично украсената сграда в този слънчев есенен ден се събраха много каменчани, гости от Велико Търново, от селата на общината, възпитаниците на училището.

Тържеството откри секретарят на Общинския партийен комитет Илия Тончев.

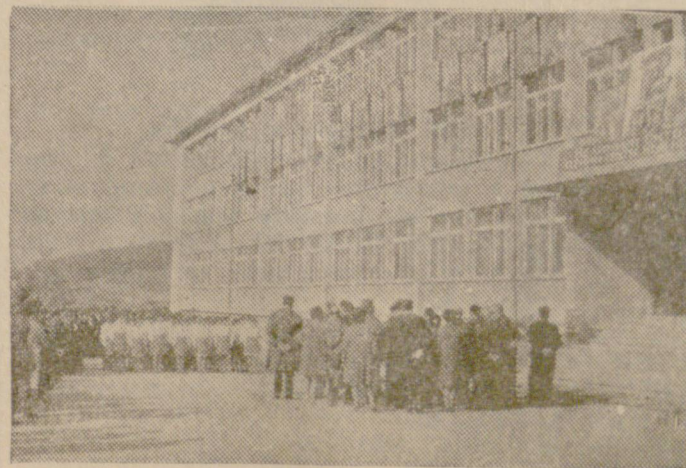
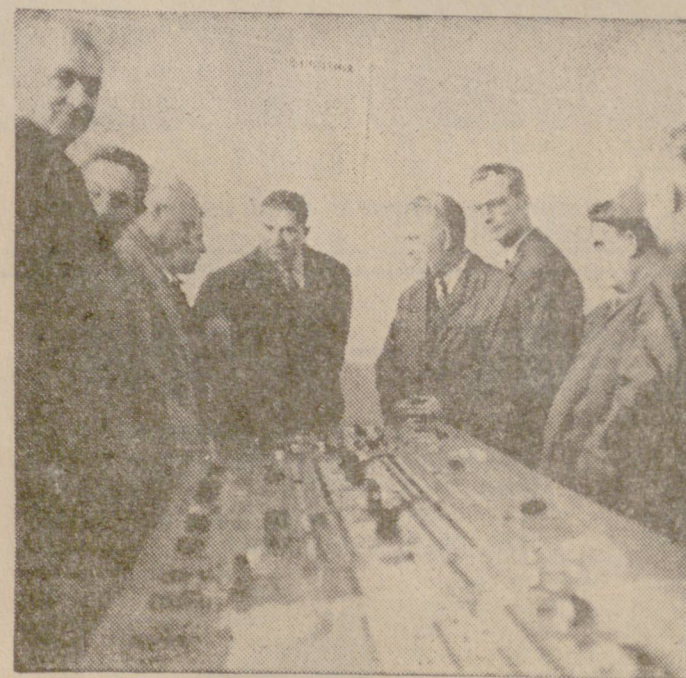
Доклад за успехите и перспективите на училището изнесе директорът на училището Иван Тонев. Приветствия поднесоха кандидат-членът на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стамболиев, зам. министърът на земеделието Страхил Кънев и Никола Койчев от отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет.

Настъпна паметният миг. Към тричетната лента се отправиха др. Страхил Кънев, който честити на каменчани новата придобивка.

Множеството изпълни просторната училищна сграда, чийто добре обзаведени помещения създават прекрасни условия за учебна работа.

Празнеството завърши с художествена програма, изисена от самодейците на училището.

НА СНИМКТЕ: Другарят Пеко Таков открива хотел-ресторанта във Велико Търново, официалните лица разглеждат фуражния завод в Горна Оряховица, момент от празнеството в с. Камен.

СИЯЯТ ЗВЕЗДИТЕ НА ОКТОМВРИ

Изтича първата година от второто петдесетилетие на Великия октомври. Човечеството отново се връща към десетте дни, които разтърсиха света, и прави радостна равносметка. Великият октомври разкъса капиталистическия свят и постави началото на нова епоха — епохата на социализма и комунизма. И в тези бурни дни Владимир Илич пише, че руският пример показва нещо твърде съществено от неизбежното бъдеще на всички народи. Това предсказание на Ленин днес вече е живо дело. Над страните с територия повече от 25 процента от нашата планета и с население над една трета вече се вее победното знаме на социализма. Световната социалистическа система в наши дни укрепна и се превърна в решаващ фактор на обществения прогрес.

Трудещите се в нашата страна възторжено посрещнаха веста за победата на Октомврийската революция. Основоположникът на социализма у нас Димитър Благоев казва, че „руската пролетарска революция е едно от най-великите исторически събития, събитие със всеобщо, най-дълбоко значение за народите“. Партията на тесните социалисти, ръководена от Димитър Благоев, се зае с широко популяризиране възунгите на Великия октомври. Тя бързо тръгна по пътя на ленинизма и въоръжена с неговите идейни оръжия, поведе народа на шумна срещу монархията и фашизма, Калена в десетилетият бит

ки, Българската комунистическа партия изведе нашия народ на победния друм на социализма. И днес няма кътче в нашата страна, където да не може да се види светлата диря, оставена в историята от Великия октомври. Трудещите се в нашия окръг посрещат 51-та годишнина на Великия октомври с високи трудови успехи. Въпреки изключително големите трудности, създадени от не-обичайната суша, колективите от промишлеността, селското стопанство, търговията и транспорта водят упорита борба за преизпълнение плана за 1968 година и обеща-нията в чест на 25-годишния юбилей на свободата.

Чествването на Великия октомври в окръга съвпада с широката трудова и политическа активност, обхващана трудещите се в изпълнение решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП. В програмата, начертана от този пленум, нашият народ вижда още по-ярко творческия подход на Партията в изграждането на новия обществен строй. Сближаването на икономиката на нашата страна с икономиката на Съветския съюз ускорява нашия ход по социалистическия друм. То е нов етап в развитието на перушката и животворна българо-съветска дружба.

Сега враговете на социализма полагат дяволски усилия да омаловажат делото на Великия октомври. Те се опитват да докажат, че пътят, по който тръгнаха и стигнаха до изграждането на комунизма

светските народи, важи само за тях. Всички факти обаче опровергават по безспорен начин безпочвеността на тези измислици. Основните закономерности на строителството на социализма са общовалидни. Делото на Великия октомври днес живее и побеждава в делата на нашия народ, на всички народи, тръгнали смело и уверено към сияйните върхове на комунизма. То живее и побеждава във все по-крепнещите редици на световното комунистическо и работническо движение.

В света няма друга страна, няма друг народ, който да е направил толкова много за обществения прогрес, за благото на човечеството, колкото светската страна, съветският народ. Преодолял вековната изостаналост, съветският народ превърна своята страна във втора промишлена страна в света. Съветската наука и техника станала водеща. Техният триумф най-ярко беше демонстриран с току-що завършилия космически рейс на „Союз-3“.

Успехите на Съветския съюз са най-ярко доказателство за великия подвиг на руските работници и селяни, извършен през 1917 година под ръководството на болшевиките.

Сияят звездите на Октомври. Те сочат пътя на всички народи. Пред каквито и трудности да бъдат изправени народите, възбудени от делото на Октомври, те ще намерят сили да ги надвият. На делото на Великия октомври принадлежи бъдещето!

ПРИ ГРАФИКА НИКОЛА ХАДЖИТАНЕВ

Намерих го в ателието му. Но да започна с неговата „визитна картичка“. Фактът, че тя не е кой знае колко голяма по обем ме кара да мисля, че съм на прав път. А ето и „данните“: Никола Хаджитанев, асистент по графика във ВПИ „Братя Кирил и Методий“, е роден през 1938 година в Чирпан. Завършва Художествената академия през 1962 г. при Евтим Томов. Участвувал е в две общи национални, в една младежка национална и в 6–7 окръжни художествени изложби. От близо 2 години е във Велико Търново.

Заговорихме. Неговата преподавателска усмивка, полускрита под старомоден мустак, и общителният му нрав много бързо премахват прегорелите на неуместната сдържаност, карат те да пренебрегнеш сухия протокол на интервюто, да забравиш предварително набелязаните въпроси и да започнеш един обикновен разговор. Така и стана. Нито той, нито аз искаме да бъдем (въпреки интервюто) по-различни от друг път и просто продължихме така, както и по-рано — споделяхме едно или друго, спорехме. И постепенно стигнахме до темата „Велико Търново и предстоящата изложба“.

Още сега трябва да кажа, че творчеството на Хаджитанев е свързано много здраво с историята на това без друго обстоятелство, което помогна на „интервюто“. Той говори разпалено за

голямата си обич към историческите сюжети, които тук, в старопростолиния град, е намерила всичко необходимо. Наистина така е. Тази му обич роди циклите „Ивайло“ и „Из революционните борби 1923–1944 година“. Изпълнени с една подчертана композиционна драматичност и конфликтност, с характерната за него експресивност на изказа и задълбочена психологическа характеристика на образа и действието, те са между най-хубавото в цялото му досегашно творчество.

Той работеше над графичния лист „Ивайло пред Търновград“ — една от деветте работи, които подготвя за националната художествена изложба „Велико Търново през погледа на художника“. И въпросът за подготовката му (както и ред други) станаха най-малкото неуместни. Цикълът „В мир и бран“ (в него ще влязат около 30 работи) е тематично свързан с историята на Второто българ-

ско царство. С 9 листи от него Хаджитанев ще се представи пред журито и евентуално пред публиката. В цикъла се пресъздават исторически моменти от онова време, като художникът се стреми чрез събитийно познато да открие философски непознатото и да внуши идея, която да звучи съвременно. Стремелж има и в друг един аспект — колкото се може по-малко повествователност, по-малко разказ, а повече психология, проникновение.

... Разделихме се. Тръгнах си с някакво особено чувство. В него имаше и радост, и размисъл, и... много други неща. Но като че ли над всичко бе преобладаващото. Преклонение пред онзи изключително обич (дори бих казал „страст“) към родната история, с която Никола Хаджитанев твори своето изкуство. Изкуство не традиционно, не модернистично, а просто... изкуство.

Ангел ВЕЛИКОВ

ИЗ ЦИКЪЛА „ИВАЙЛО“
НИКОЛА ХАДЖИТАНЕВ

ЕСЕННИ МИНИАТЮРИ

ОБИЧАМ лятото и когато дойде есента опитвам се сама да се излъжа: рано е за есента. Още се зеленеят храстите край пътя, още миршат тежко и упойващо тревите между камъните. Все още слънцето си пробива път между леките облаци, все още са съвсем леки и златни тия облаци.

Но тая сутрин се спрях поразена: двете локвички до чешмата са увити като че ли в целуфан. То дори още не е лед — ако го докосна, тутакси ще се разтопи от крехката топлина на пръстите.

Не мога вече никого да излъжа — есен е.

ЦЯЛА НОЩ вали късен дъжд. И сега, сутринта, Света гора е зъзнета и мъчалива. По пътя е паднала на купчини измачкана, мокра шума. Навярно са пушнали в радостна паника ед ногодишните храсти и тревы, после замлъкнали удавени. Навярно са се блъскали задъхвани и яростни дръвчетата по склона, после са кълмнали изнемогнали. Дъждът е напълнил зяла зелена жилищца с жълта студена влага.

Ала небето все пак се смилн: трейна бледо слънце. И покрай пътя надигнава плахо стръкове пак те, глупавите ми — тревы, мъхове, някакви кадифени лилави цветчета. Заблестяха, заорлеждаха се. Големата гора все още стои настръхнала. И хълмът изведнъж ми заприлича на обидена красавица: иска й се още да си поплаче, да тропне с крак, но дружкине й се смеят вече надблизо и крайчетата на устните й неудържимо трептат.

ПРЕЗ ДЕНЯ в стаята е здрач,

но и аз пиша писмата си на прозорцата. По тротоара долу ми нават хора: тежко пристъпват баби, пъргаво крачат домакини, а на обяд за стола се изсипват куп студенти. Дворчето си има свои обитатели. До сами прозорца се извиа лоза. Отдавна са обрили гроздето й.

По цял ден капят тежки, ръждиви листа. Под лозата в качище е засаден лимон. Толкова благородство и достойнство има в красивата му, правилна корона, че не можеш да разбереш страхува ли се или не от зимата. По стената е плъзнал някакъв храст с остри дребни листенца. Не иска да да знае за есента — зеленее и боде. Навярно и под първия зрънест, хрупкав сняг ще се полавят гиз листенца — зелени и нехаещи.

НИКОГА не съм била пристрастена към новите къщи, а тук, във Велико Търново, те ме изпълват с болка. Но ето, че за валия дъжд и новата къща отсреща изведнъж доби свое собствено живо и миловидно изражение. Керемидите са без пукнатини, без плесен и във външния здрач блещукат с мек, свизли блъсък.

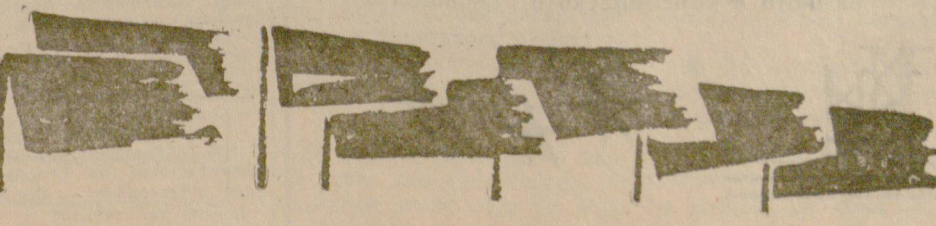
По стената е плъзнала зеленина и точно под покрива възправя твърди листа — кръгли като детски дланчии. От керемидите се спускат безшумно капки и падат точно върху листата — на всеки лист по капка. И от това листата трепкат бързо, бързо, весело, безразборно. Струва ти се, че някой малчуган е плавил пръстчетата натиска там зелени клавиши.

Петя АЛЕКСАНДРОВА

Авторемонтен завод — Лясковец

По случай ПРАЗНИКА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ — ПОЗДРАВ И НАИ-СЪРДЕЧНИ БЛАГОПОЖЕЛАНИЯ НА ЦЕЛИЯ КОЛЕКТИВ.

На всички вас, драги работници, работнички, инженери, техници и служители, административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола ви изказват гореща благодарност за постигнатите успехи и ви пожелава здраве, лично щастие и успехи в труда.

Царевец показва блясъка на Средновековието

Мълчаха скалите, мълчаха развалините на крепостните стени, опасали със синия си пояс историческия хълм. Годишните се изнизваха в мъчаливо очакване на оплитите ръце, на които ще поверят вековете си тайни.

И ето — говорят.

Патриаршията и Дворецът, църквите и бойните кули разкриват все повече от старата българска слава.

Интересът към историческия хълм ни заведе при работниците, които съзнателно, системно и под вещото научно ръководство на археолозите извършват разкопките, търсят следите на Средновековна България.

Колко труд, колко внимание и какво чувство за отговорност пред науката изискват археологическите разкопки! Старателно и с голяма любов проучвателите разгледат пласт по пласт на Царевец, спазвайки строгите изисквания на стратиграфския метод. Техният труд е възнагрален. Завършено е трасето на южната крепостна стена и е достигнат районът на главния вход. При проучване строежа

на стената се попада на сравнително добре застроен участък, със сгради от ранно-византийската и средновековно-българската епоха, както и от епохата на турското владичество. Завършено е проучването на църквата № 12, застроена непосредствено до южната стена. Установено е, че тя е разрушена при едно от срутванията на крепостната стена. Според археолог Вълчо Вълков, по план и по размери, тя принадлежи към типа еднокорабни, кръстокуполни църкви, характерни за XIV век. Проучванията показват, че е била застроена върху развалините на една черна, която е функционирала до началото на XIV век. Скоро нуждата за вода принудила обитателите на Царевец да застроят нова черна във вътрешността на църквата, под нивото на пода. Разкрити е и каменна настилка, дълга около 30 метра, разположена непосредствено до крепостната стена. Счита се, че тя е трасе за придвижване покрай вътрешността на крепостната стена или е свързана с черненото на воля

от черната.

Ново и интересно откритие са основите на вътрешната кула до главния вход. Особено го разположение по отношение на крепостната стена не предоставя нужните данни, от които да се установят функциите й.

Тази година изкопите са извършени на голяма дълбочина. Културният пласт под нивото на турските строежи е между 2 и 5 метра, а на места дълбочината достига до 7–8 метра. Това е една от най-големите дълбочини на археоложки проучвания у нас. Въпреки тази трудност и необичайните атмосферни условия през годината, работниците — все възрастни мъже — са се справили отлично със задачите си. Археолозите доказват, че на някои фронтове тези пластове са образувани от изкуствени натрупвания. При проучването на пластове те се попада на движими находки и материали — азбуката на археолозите. Най-голямо е количеството на керамичните и металните находки. Керамичните обаче са на късове, а металните се намират в много лошо състояние, поради характера на металите изобщо. Това безспорно затруднява археолозите. Между металните находки са и монетите, които служат за по-пълно и по-точно датироване на откритията.

Внимателните пръсти на работниците откриват предмети на средновековното изкуство. Те първи се любуют на изяните накити, на късове от мозайки и стенописи, на отломъците от колони и капители, запознати сред руините. Една от оригиналните находки бе ко-

ланната апликация, с изображение на митичното животно грифон.

Пласт след пласт историята разкрива тук своите тайни. Всяка монета, всеки зид, всяка находка е документ от цялостната картина на живота в старата българска столица.

Напускаме Царевец с мъчаливите му зидове, крепостни стени и църкви, които ревниво пазят тайната на своето величие.

Георги ГЪРДЕВ
Димитър ПЕТРОВ

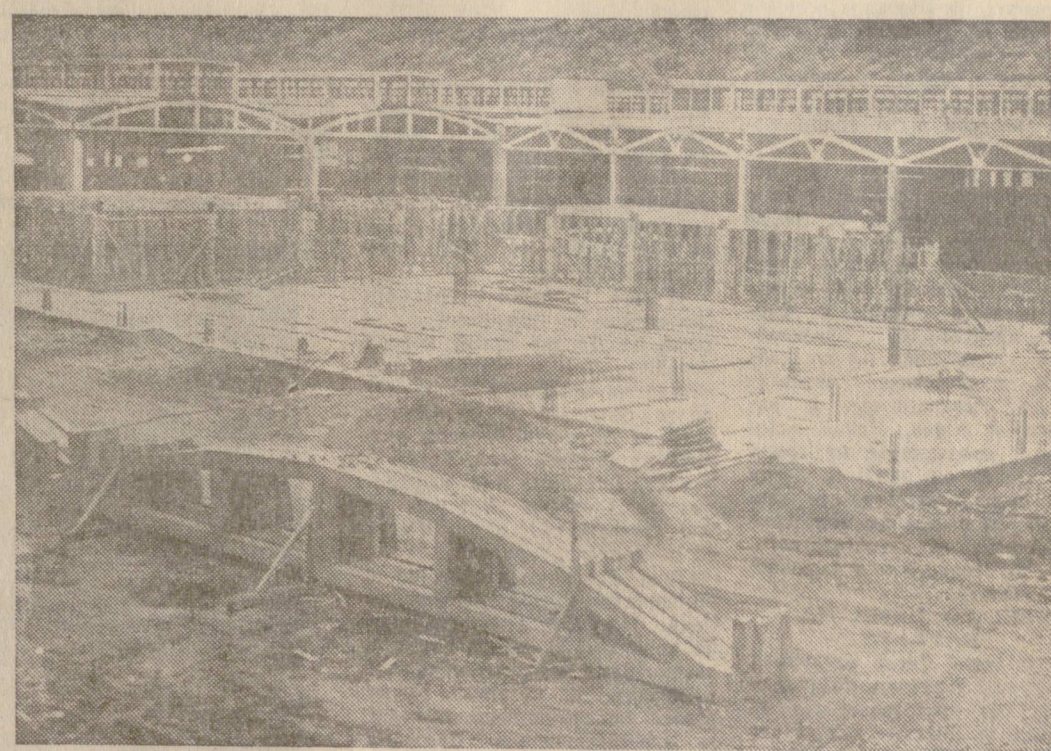
ПИСМО ОТ ПОЛТАВА

В писмо до редакцията комсомолците от фабрично-заводското училище при Памуко-текстилна комбинат в гр. Полтава разказват за интересни свои прояви.

След като най-тържествено отпразнували 50-годишнината на Ленинския комсомол, те подготвят в училището си стая на Владимир Илич Ленин във връзка със 100-годишнината от рождението му.

В комбината сега се чествува 10 години от възникването на движението за комунистически труд. Учебните групи на комсомолците са подели инициативата да се съревновават за правото да се наричат резерв на бригадите за комунистически труд.

А това са само някои от многобройните прояви на тяхната комсомолска организация.

ТЯ Е ВПЛЕТЕНА В ЖЕЛЕЗОБЕТОННИТЕ КОРПУСИ НА СТРОЯЩИЯ СЕ ЗАВОД

Делата на българо-съветската дружба в малката равнина

★ Споменът за съветските специалисти живее

Българо-съветската дружба е тук и сред малката равнина, заградена от хълмистите възвишения — Дълга лъка край Велико Търново. Тя е вплетена в здравите железобетонни корпуси на строящия се Завод за телевизори и радиоприемници, чиято първа копка беше направена преди повече от една година. А ако сега човек посети огромната строителна площадка, той ще остане удивен от направеното за толкова кратко време. С бързи темпове се работи за завършването на основния производствен корпус, представляващ един комлекс от 8 светли и приветливи халета, бърза се с монтажните работи на елементите за подземните помещения. Приключени са трудоемките и груби работи на битовата сграда, административно-лабораторния корпус, на компресорното отделение, складовия корпус и други.

Къде се крие тайната за бързия и ритмичен ход на строително-монтажните работи? Отговорът може да бъде прочетен, още преди да се прекрати прагът на строителната площадка, където гризлива ръка е написала: „Завод за телевизори и радиоприемници, изграждащ се от трудово поделение 1995“, а по обектите на не едно място може да се прочете, че заводът е рожа на българо-съ-

ветската дружба. След разговора и беседите със строителите от поделението на офицера Ходжев, след внимателното разглеждане на многобройните чертежи съвсем леко се дешифрират споменатите надписи.

В изработването на проектите за заводския комплекс и по-специално плановите за основния производствен корпус са участвували специалисти от Ленинградския държавен проектантски институт. Но това е малко да се знае. Защото и днес строителите, облечени в кафявите войнишки униформи, си спомнят с много горещи симпатии и обич за архитект Раймундос Динеика, главен специалист на института, и за инж. Анатолий Мартианов. И двамата през лятото пороботиха тук мъжки няколко месеца. Всички промени, които се налагаха в проектите, според местните условия — било за складовите площи или за укрепването на високите тухлени зидарии — съветските специалисти ги направиха на място. Последователността при изпълнението на някои монтажни и довършителни работи в галваничния цех, за да стане по-бързо и по-качествено, дадоха ценни съвети за полагането на анилинските бои, напътствия за осъществяването

на промишлена естетика още отсега. . . Часове, дни и седмици наедно обмисляха, премисляха и решаваха възникналите въпроси с българските си колеги.

И хубавите, богатите плодове на съвместната работа, на дружбата между два народа вече са налице. Затова красноречиво говори телеграмата, която е изпратил началникът на Трудова повинност генерал-лейтенант Благой Пенев в отговор на рапорта, че поделението с командир Ходжев от Велико Търново при план за деветмесечие 1511 000 лв. е извършило строителство за над 1 900 000 лв. Изпълнена е предсрочно годишната програма.

Да, българо-съветската дружба и самоотверженият труд на строителите в униформа, между които работят такива младежи-артисти от бригадата на Исмаил Рифадов, кофракисите от бригадата за комунистически труд „Юрий Гагарин“, чийто ръководител е Кемал Шабов, и десетки други, ще превърнат проектите, планове те и обещанията в дела. В навечерието на Девети септември 1969 г. в чест на 25-годишния юбилей на своя бодата ще предадат отделни участъци за пробна експлоатация, а в края на 1970 г. — окончателно целия завод.

Михаил МАНОЛОВ

ЛЮБОПИТНИ ФАКИ

● „ПЕЕЩИЯТ РИД“ — та ка наричат една дюна на около 150 км от Алма Ата в СССР. Когато по нея се движат хора или животни, пещчинките издават звуци. Такива пещчинки, поставени в стълбеници, при раздвижване също „пеели“. За да „пее“ ридът, учените смятат, че при движение пещчинките се наелектризират. „Пеещият рид“ е поставен под закрилата на държавата.

● ДЪЛБОКАТА ТИШИНА е типично явление за пещерите. Тази тишина се нарушава само от шума на капките. Вещицата няма правило без изключение. В Таджикистан е известна звучащата пещера в планината Ходжа-Мумин. Визащият в пещерата чува мелодични звуци. Тези звуци са резултат на вятъра, който „задвигва“ солени сталактити. В зависимост от дебелината и дължината на сталактитите са различни и звуците. Те се засилват, когато в пещерата проникнат пещчинки заедно с вятъра.

● В ПАРАГВАЙ, там, където р. Парана се разделя на 21 ръкава, вали вечно дъжд. Жителите по тези места не помнят ден, в който да не е валило.

● СЪВЕТСКИЯТ УЧЕН В. Горчаков е направил интересни изследвания върху това, как музиката влияе на развитието на растенията. Той е стигнал до заключението, че класическа музика стимулира растежа на растенията, а джазът го забавя.

НАЗДРАВИЦА

ТРАДИЦИИТЕ СА ЖИВИ ★ ДРЪЖ СЕ ЗЕМЛЮ, СВАТ ТЕ ГАЗИ ★ ЕСЕНТА
БЛЕДНЕЙ ПРЕД ЧЕИЗА ★ КОЕТО НЕ ПРАВЯТ КАВТОНЕРИТЕ, СВАГБАРИ-
ТЕ ГО СВЪРШВАТ

Открай време е така: щом виното спре да изпъва обръчите на бълчиците, из селото се разшетват млади калесници с шарени бълчици. „Тъй и тъй, дядо Иване, канят те, заповядай на сватба!“

В това време вече са поръчани пръстените и премежите, готови са даровете, търсят се най-големите майстори на свирнята. . .
Бай Димитър Петров по-

привежда глава и въздъхва: — Излитат младите като птички, свои гнезда свиват. . .

Но откъм кръстопътя писва кларинет, пъшка като стар сват тъпанът и по лицето на бъдещият тъст минава весела тръпка. Той изпъва снага на боец, който някога е „забивал кола“ в отъпа на ротата и тръгва да посрещне гости. Идват сватове, за да

вземат момата. Така изисква традицията. Дали това става лесно, ще покажат момците от селото, които от час заговорничат помежду си.

Любша се хоро, на което старите кажи-речи надиграват младите. Да се чути човек как тъй скоро забравиха и годините си, и този „раматиз“, дете не им дава мира, когато няма сватби.

Но на всяко тържество си има и мъничко тъга. Докато във сватбите се оседомияват един друг, кой от къде и какъв се лада на младите, в една от стайте невести и моми булят булката.

Това е сложен обред, който може да разплаче и най-коравото сърце. Защото се пее „акава песен:

„Прощавай, майко, прощавай,

от днес нататък — раздяла!“

Докато зложникът се мъчи да накара петела да запее, червръсти сватове товарят четъза. Върно, октомври е обгарил нашите балкани с всички бои от палитрата на есента, но това, що е приготвила каква Пена за своята черка, не му отстъпва с цветовете си. И потегля множеството, сикитено с бели першири, гръшлин и чешпир, към момковото село Костел, лето е опряло гръб о планината. Но може ли да се мине през дебелите синджире, които тукашните момци са възрали пряко пътя? Младоженикът Дончо слиза от „Волга“-та и, както си е обича, дава искания „откуп“.

Когато човек се жени, първата спирка, всеки знае, е сградата на народния съвет. Там с печати и подписи се скрепят във вечен съюз чувствата на двете млади сърца, през дългия низ от години, ще споделят и радост, и грижи. В случая две работнически семейства от Костел и Попрусевици си подадоха ръце за роднинство, комсомолците Мария Димитрова и Дончо Иванов са вече едно семейство.

Ала защо тъй любопитно се надигат на пръсти сватове? Аха, искат да узнаят, ще превари ли булката да настъпи жениха или той ще избърза. Успее ли малката изцяла обувка, ще има, както някои обменят личен опит, метла по мъжовия гръб. Ста-

не ли обратното, ще бъде малко по-друго: „Млък, жено! . . . Слушам те!“

Какво точно стана, кой ко-го настъпи пръв, не е редно да се дава гласност, но важно е, че всички тръгнаха към трапезата.

А пък бай Иван, свекърът, се е погрижил да посрещне гостите както трябва. Докато се вие хорото, червръсти булки слагат всекиму до скута върла балканска ракия, горещо като пламък червено вино и вкусни ястия.

Но започнаха песнопения. Да се чутиш колко сладко-гласни хора имаме, а пък на читалищните сцени твърде не ги виждаме. Но нека поне на една сватба не говорим за работа! . . . Та песните започнаха. И благословиите. Един възрастен сват например каза такава възможна нещ:

— Да остареете като Балкана, да побелеете като снега му! И да имате челяд колкото са песъчинките в Бързича!

Но някой поклати глава в знак на съмнение:

— Откъде ще вземат толкова баби да им отгледат децурлици?

Време е да се раздадат даровете. Свекърът получава костюм. Струга ни се, че в него той ще изглежда още по-млад и напет и съвсем няма да прилича на дядо, какъвто ще бъде след време. Той с щедро сърце решава: „Давам на младите вноска за апартамента!“ Бай Димитър, бащата на булката, допълня: „Аз пък ще го допълня с мебелите — гардероба, бюфета. . .“

Е, дарени бяха всички, най-напред виното горчеше, после се оправи, нетърпеливи сватове трамбоваха с безчет хора поляната тъй, както кантонерите не трамбоват на пите пътища, които все се каним да асфалтираме, а още не сме, и т. н. Най-важното е, че на такива мили народни празненства, скътали в себе си вековните традиции, веселият дух и гостоприемството на българина, ти се ще да вдигнеш такъв тост:

— За щастieto на младите, които са твоето бъдеще, мой народе — наздраве!

Н. ПЕТРОВ

РАЗКАЗ ОТ ВАСКО ЖЕКОВ

ИГРИВИ РИТМИ

Той недоумява. Към центъра на площадката се отправил стройна девойка, облечена в своята отдавна окъсала детска рокличка, придружена от червеникав, бакембардест мъж. Дансингът се опразва.

Внуцката му Галия, с безцеремонността на своите петнадесет години, се изплъзи на келнера и помъкна дядо си към една събодна маса. Седнаха. Карата гледа пред себе си и мълчи. Келнерът се бави. Живите очички на Галия обикалят масите.

— Дядо, виж ония русите — полжкени са. Тия до нас са унгарци. Егереш мегереш — много са смешни.

На Карата не му се смее. Иде му да си вдигне парализиран и чак на село да се спре. А Галия все го дърпа за ръката: — Дядо, виж. . .

И Карата гледа. Гледа, как да не гледа. Погледът му бяга от разголените бедра на момичетата, изпълнили дансинга.

Той недоумява.

Към центъра на площадката се отправил стройна девойка, облечена в своята отдавна окъсала детска рокличка, придружена от червеникав, бакембардест мъж. Дансингът се опразва.

Галия се навежда към дядо си и поверително съобщава: — Тази е французойка. Балерина. Чудна е.

Нещо се надига в гърдите на Карата.

Френската балерина започва своя танс. Ресторантските посетители стават от масите, за да гледат. Двойки се опитват да се включат в ритъма, но балерината прави неободителен знак и те гузно се превръщат в любопитна тълпа. Французойката танцува соло. Изящните и нервни движения карат мъжете да потръпват навлажнени устни.

Пръстите на Карата барабанят по бялата покривка.

— Какво ще обичате? — пи-

та келнерът.

— А? — пита Карата. Сервитьорът се усмихва и се отдалечава.

Френската балерина замръзва в грациозна поза — знак, че танцът ѝ е завършил. Публиката ръкопляска. Балерината се кланя. Оркестърът свири туш. Изведнаж. . . обчещина. Забравили забранението на балерината, момчетата и момичетата изхвъркват на танцовата площадка. Тя завира.

Карата се надига от стола. Сърцето му се отпуска.

След миг дансингът се препълня. Вълните на ритъма литват навън. Очите на Карата влажнеят.

Френската балерина заема малко ъгълче, точно пред него, и се опитва да долови живота на тая музика. Неуспяла, хваща бакембардестия за ръка и го повежда към масата.

Карата става от стола и плеска ръце в ритъма на ръченицата.

МАЙКАТА-ГЕРОИНЯ — БАБА СЪБА, ОТ С. КОЕВЦИ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Трагедията край Бисерната река

В провинцията Гуандун (южната част на Китай), както и в много други райони на страната, стават ожесточени въоръжени сблъсъци. Гуандун е една от най-гъсто населените китайски провинции. В нея живеят над 35 милиона души, а в столицата на провинцията Кантон (Гуанджоу) има повече от два милиона жители.

Неотдавна официалните власти на Гуандун се обвърнаха към населението с призив да прекрати въоръжената борба, за да може в Кантон да се проведе есенният панаир. На групата на Мао Цзе Дун е необходима валута, за да купи от Австралия пшеница, да заплати услугите на западногерманските специалисти, които работят в атомната промишленост на страната. . .

Есенният панаир в Кантон носи определен валутен доход, но в условията на междусобичието той не може да бъде открит. А и чуждестранните търговци няма да посетят Кантон, дори ако на всеки търговец маоцедунци предоставят по една бронирана кола за придвижване от хотела до панаира.

По-голямата част от чуждестранните търговци обикновено пристигат в Кантон през Хонгхонг срещу течението на Бисер-

ната река. По Бисерната река обаче плуват труповете от Кантон за Хонгхонг — зрелище, което никак не предразполага към търговия. . .

Какво става сега в Кантон, в тази люлка на китайската революция от 1923—1927 година? В града, както и в цялата провинция Гуандун, се води кървава борба между двете враждуващи организации: „Дун фън“ („Източен вятър“) и „Хунши“ („Червено знаме“). Очевидци разказват, че в Кантон само през деня не се чуват взривове и стрелба, транспортът работи само докато е светло. Много промишлени предприятия не работят. Градът фактически се намира във военно положение.

Чрез своята пропаганда в страната и в чужбина маоцедунци се опитват да създадат впечатление, че това, което става в Кантон, е „класова борба на пролетариата“, която водят маоистите срещу „малка групичка, стоящи на власт и вървящи по капиталистически път предатели, шпиони, контрреволюционни елементи, а също и превъзпитани помещици, кулаци, подривни и десни елементи в обществото“ и други. (Вестник „Нанфан жибао“).

Всичко това е чиста демагогия! В действителност групата на Мао Цзе Дун предприема

всевъзможни мерки за разгромяване органите на комунистическата партия, за обезпечаване на работническата класа, за безпоощадно унищожаване на селското движение на бедните и средните селяни, стремящи се към минимално подобряване на своето бедствено положение, създадо се в резултат на „големия скок“ и на „великата културна революция“.

Престъпленията на враждувателите помежду си хунвейбини в Кантон маоистите се опитват да припишат на антимаоистките елементи сред комунистите, на чедните работници и на студентите. Под този предлог тях зверски ги избиват.

И труповете плуват надолу по Бисерната река. А маоистките власти в Кантон призовават населението да прекрати въоръжената борба макар и временно, за да може да се открие есенният панаир. Много им е нужна чуждестранна валута. . .

Н. БОРОДИН

Агения „НОВОСТИ“

СЕДМИЦА НА СЪВЕТСКАТА

ДЕТСКА ЛИТЕРАТУРА

Вълнуващо тържество

Вълнуващо тържество се състои снощи във Велико Търново. В читалища на детския отдел при Окръжната библиотека „И. Р. Славейков“ стана тържествено откритие на Седмичата на съветската детска литература за окръга. По този случай в детския отдел на библиотеката беше уредена изложба на съветската детска книга.

За да разгледат великолепно изложба и да присъствуват на милото празненство, в библиотеката бяха дошли ревностни читатели на съветската книга за деца.

Н. Михайлова, възпитателка в езиковата гимназия „Др. Асен Златаров“ запозна присъстващите с развитието и успехите на съветската детска литература, говори за героите на Гайдар и Маршак, за тези, които формираха в съветските младежи и деца наизот до добро детели и героизъм. След това В. Попова, библиотекарка в детския отдел, запозна малките читатели с богатството от съветска детска литература в библиотеката и даде ценни указания за избора на книгите.

Знаете ли, че . . .

● ПО ТЕЧЕНИЕТО на река Индира в Северен Сибир миньори открили един напълно запазен праисторически кон. Конят в специална опаковка е прехвърлен в Якутск, където специалисти са установили, че е на възраст между 20 000 до 30 000 години.

● В АФРИКА расте дърво, което има способността да се върти около оста си. Ура-

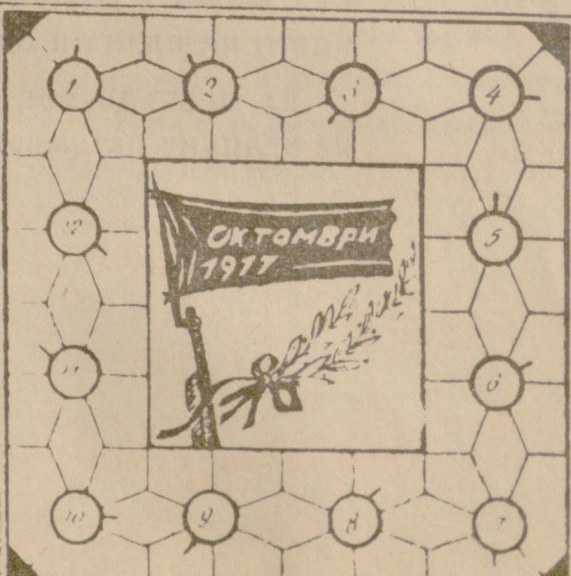
ган, който изтръгва от корен другите дървета, е безопасен за него. Като се завърта около оста си, то не губи устойчивост и остава невредимо.

● ДО 70 ГОДИНИ сърцето на човека бие 2500 милиона пъти. През това време то изразходва енергия, равна на енергията на влак, който се е изкачил до връх Монблан.

НОЖАРСКО ПРЕДПРИЯТИЕ „СЪРП И ЧУК“ —ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола ЧЕСТИТИМ ПРАЗНИКА НА ПРОЛЕТАРСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В СВЕТА —ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ, на нашите работници, работнички, инженерно-технически персонал и служителите.

Пожелаваме ви, скъпи другари и другарки, здраве и лично щастие за нови и нови трудови успехи.

Около всяка цифра от клетката е чертичка по посока на часовниковата стрелка външните пет и шестбуквени думи със следното значение:

- Презимето на виден деец на Комунистическата партия и съветската държава (15 март 1886 — 1 декември 1934 г.);
- Презимето на руски държавен деец, плаковец и дипломат (1236 — 1251 г.);
- Крайцер от руския балтийски флот, който с истрежител на своите оръдия дава сигнал за шурма срещу Зимния дворец;
- Първият марксистки революционнополитически негелеганг вестник, орган на РСДРП, основан и ръководен от Ленин;
- Здание в Ленинград, историко-революционен и архитектурен паметник;
- Вътрешна крепост от руски феодален град, обкръжена с вал и стени с кули;
- Съкратено или умалено название на Петроград, сега Ленинград;
- Град в СССР (РСФСР) край Выборгския залив;
- Старото име на гр. Кубинин (СССР);
- Бойно действие на войска или партизански отряд;
- Благодатна местност край Ленинград, в близост с филалското на Ленин;
- Деец на Френската буржоазна революция (28 октомври 1759 — 5 април 1794 г.).

Съставил: Т. ТОДОРОВ

СЪОБЩЕНИЕ

Следващият брой на вестник „Борба“ ще излезе на 9. XI. (събота).

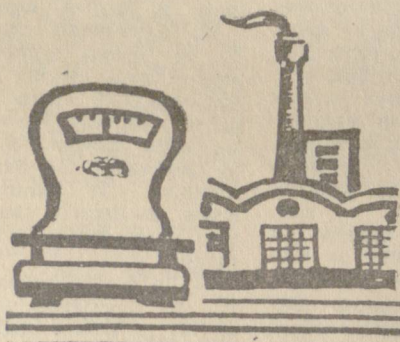
Завод за автоматични везни — Лясковец

На ударниците и рационализаторите, на работниците, специалистите и служителите, на целия наш колектив

ЧЕСТИТ ДА Е ПРАЗНИКЪТ НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ!

Бъдете здрави, бодри и щастливи, скъпи другарки и другари!

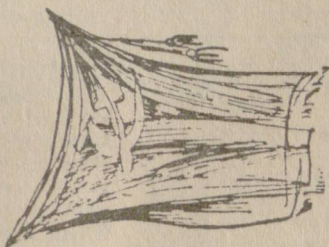
Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство ви призовават на още по-упорита борба за изпълнение на плана и обещанията.

ДИП „Деню Георгиев“ — Велико Търново

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола най-сърдечно поздравяваме всички наши работници, работници и административно-технически персонал по случай СЛАВНАТА 51-ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ. От все сърце пожелаваме на всички крепко здраве, лично щастие и ентузиазъм в борбата за нови трудови победи.

ДА ЖИВЕЕ ДЕЛОТО НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ!

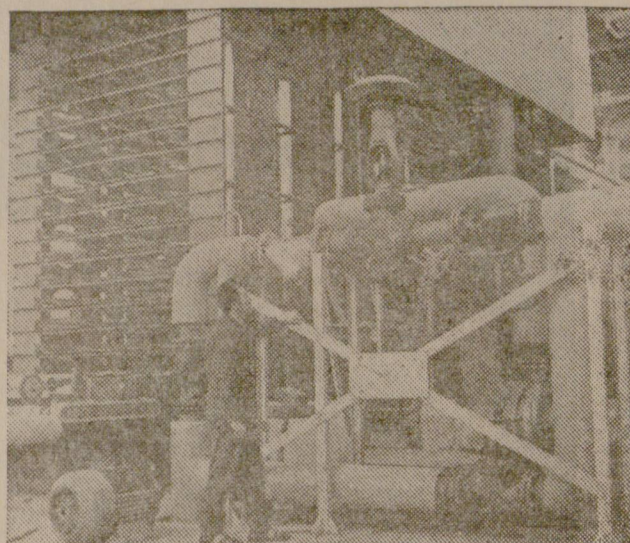

ДДЗ „Димитър Благоев“ — Велико Търново

ЧЕСТИТИМ ВИ СЛАВНАТА 51-ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ, драги работници, работници, инженери, техници и служители!

Нека все така упорито и с умение работим за по-скорошното изграждане на СОЦИАЛИЗМА-КОМУНИЗМА В СКАПАТА НИ РОДИНА.

От административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство.

ДИП „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“ Велико Търново

ЧЕСТИТИМ ВИ ПРАЗНИКА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ, ДРАГИ РАБОТНИЦИ, РАБОТНИЦИ, ИНЖЕНЕРИ, ТЕХНИЦИ И СЛУЖИТЕЛИ!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола ви поздравяват най-горещо с постигнатите успехи в чест на празника на ПРОЛЕТАРСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ.

НА ВАС И ВАШИТЕ СЕМЕЙСТВА ПОЖЕЛАВАМЕ ЗДРАВЕ, ЩАСТИЕ И ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ СПОЛУКИ В ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА И ОБЕЩАНИЯТА.

ДПЗХ „ТРИФОН САРАЛИЕВ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

За неуморния труд, за достойно изпълнените задачи в чест на СЛАВНАТА ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ, сърдечни поздравии на целия колектив.

Бъдете здрави, бодри и щастливи, скъпи другарки и другари!

Нека победата на ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ ви вдъхновява за нови и нови трудови дела!

От административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство.

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ

Велико Търново

Ръководството на Съюза ПОЗДРАВЯВА НАЙ-СЪРДЕЧНО своите работници и служители, всички кооператори, кооператорки, младежи и девойки, механизатори, специалисти и ръководители от ТКЗС, колективите на потребителните кооперации и производствените предприятия по случай СЛАВНАТА ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ, КАТО ПОЖЕЛАВА НА ВСИЧКИ КРЕПКО ЗДРАВЕ, БОДРОСТ, ЩАСТИЕ В ЛИЧНИЯ ЖИВОТ И НОВИ УСПЕХИ В ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА И ОБЕЩАНИЯТА.

ДА ПРЕБЪДЕ ВЪВ ВЕКОВЕТЕ ДЕЛОТО НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ!

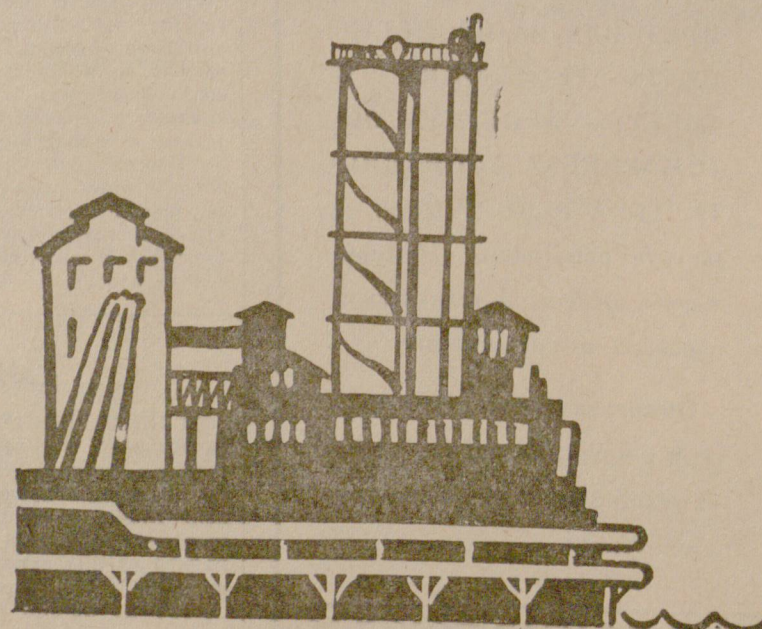
Машиностроителен завод „Първи май“ — Полски Тръмбеш

За неуморния труд, за достойно изпълнени задачи в чест на 51-годишнината на ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

СЪРДЕЧНИ ПОЗДРАВИ НА ЦЕЛИЯ ТРУДОВ КОЛЕКТИВ!

Бъдете здрави, бодри и щастливи, скъпи другарки и другари! Нека в чест на Новата 1969 година бъдат успехите ни още по-големи!

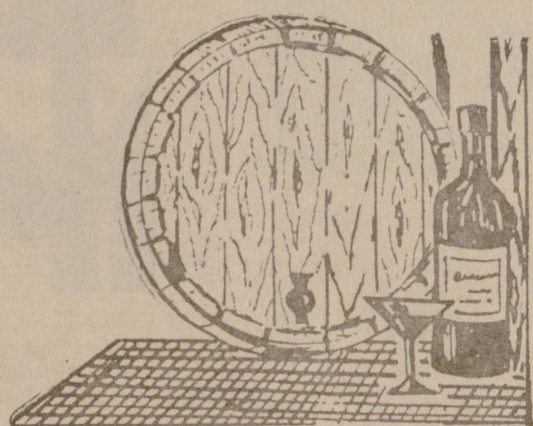
От административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство.

Винарски завод — Ляковец

По случай СЛАВНАТА 51-ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола най-сърдечно поздравяваме всички наши работници, работнички, инженери, техници и служители. Изказваме гореща благодарност на целия трудов колектив за постигнатите успехи в чест на големия пролетарски празник. Нека ВЕЛИКАТА ПОБЕДА НА ОКТОМВРИ вдъхновява целия наш колектив за крупни успехи в изграждането на социализма-комунизма в скъпата ни Родина.

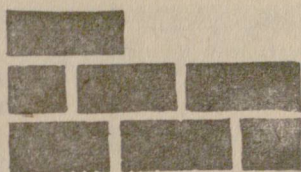
СЪРДЕЧНИ ПРИВЕТИ И БЛАГОПОЖЕЛАНИЯ НА НАШИТЕ МНОГООБРОЙНИ КЛИЕНТИ И ДОСТАВЧИЦИ НА ГРОЗДЕ!

ДИП „СТРОИТЕЛНИ МАТЕРИАЛИ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

По случай СЛАВНАТА ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС отправяме горещи поздравии до всички наши работници, работнички, ИТР и служители, като пожелаваме на всички здраве, сили и много щастие в личния живот.

СЛАВА НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ!

ДИП „ПЪРВИ МАЙ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

За упоритостта в труда, за големите успехи, постигнати в чест на 51-годишнина на ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА РЕВОЛЮЦИЯ,

НАЙ-СЪРДЕЧНИ ПОЗДРАВИ НА ЦЕЛИЯ ТРУДОВ КОЛЕКТИВ ПРИ ПРЕДПРИЯТИЕТО.

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС ви пожелават, другарки и другари, щастие, здраве и още по-плодоносен труд.

МАШИНОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД — ПАВЛИКЕНИ

По случай ОКТОМВРИЙСКИЯ ПРАЗНИК най-сърдечни поздравии на целия колектив. Скъпи другари и другарки! Вие посрещате 51-годишнина на ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ с добри успехи. Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС ви поздравяваме с празника и ви пожелаваме здраве,

лично щастие и много успехи в изпълнението на плана и обещанията за прослава на нашия завод.

ДА ПРЕБЪДЕ ДЕЛОТО НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ!

ДЪРЖАВНИ ЗАХАРНИ ЗАВОДИ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

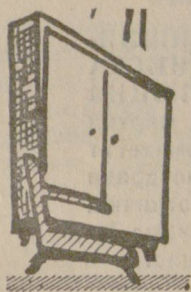

Славната 51-годишнина на ВЕЛИКАТА октомврийска социалистическа революция колективът на ДЗЗ — Горна Оряховица посреща с високи трудови успехи. Той изпълни плана си за десетмесечието 106 на сто и даде надпланова продукция за 2 181 000 лева.

За тези високи трудови дела Заводският партийен комитет, управлението на Заводския профкомитет, Заводският комитет на ДКМС поздравяват всички работнички, работници, техници, инженери и служители и им честитат празника на цялото прогресивно човечество — Великия октомври. Пожелаваме им крепко здраве и още по-честити дни в личния живот, по-високи трудови успехи. Поздравяваме и всички кооператорки и кооператори — цвеклопроизводители, и многобройните си клиенти с пожелание за щастие в личния живот и още по-големи производствени успехи.

ДИП „ПОБЕДА“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

По случай СЛАВНАТА ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола най-сърдечно поздравяваме работниците, работничките, инженерите, техниците и служителите при предприятието, като им пожелаваме крепко здраве, сили и трудов ентузиазъм в борбата за преизпълнение на плана и обещанията.

Амбалажен клон

— Лясковец

ТЪРСИ

стругари и фрезисти от втори до осми разред. Постъпване веднага. Справка при „Личен състав“ в предприятието.

ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС при предприятието най-сърдечно поздравяваме нашите работници, работнички, специалисти и служители по случай 51-годишнината на ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ, като пожелаваме на всички здраве, лично щастие и много успехи в преизпълнение на плана и обещанията.

СЛАВА НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ!

ДСП „РОДОПА“ — В. ТЪРНОВО

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола най-сърдечно поздравяват работниците, работничките, инженерите, техниците при предприятието във Велико Търново и клоновете в Горна Оряховица, Елена и Павликени по случай 51-та ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ, като им желават крепко здраве и успех в по-нататъшното изпълнение на поставените задачи от Партията и правителството.

ЗАВОД ЗА ТЕЛФЕРНИ ЕЛЕКТРОДВИГАТЕЛИ — В. ТЪРНОВО

По случай СЛАВНАТА 51-ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола най-сърдечно поздравяват всички работници, работнички, инженери, техници и служители при завода, като им желават крепко здраве, сили и много ентузиазъм в борбата за укрепване и процъфтяване на завода.

ЗГТ „МЕТАЛУРГИЯ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

На всички наши работници, работнички, инженери, техници и служители, както и на нашите многобройни клиенти,

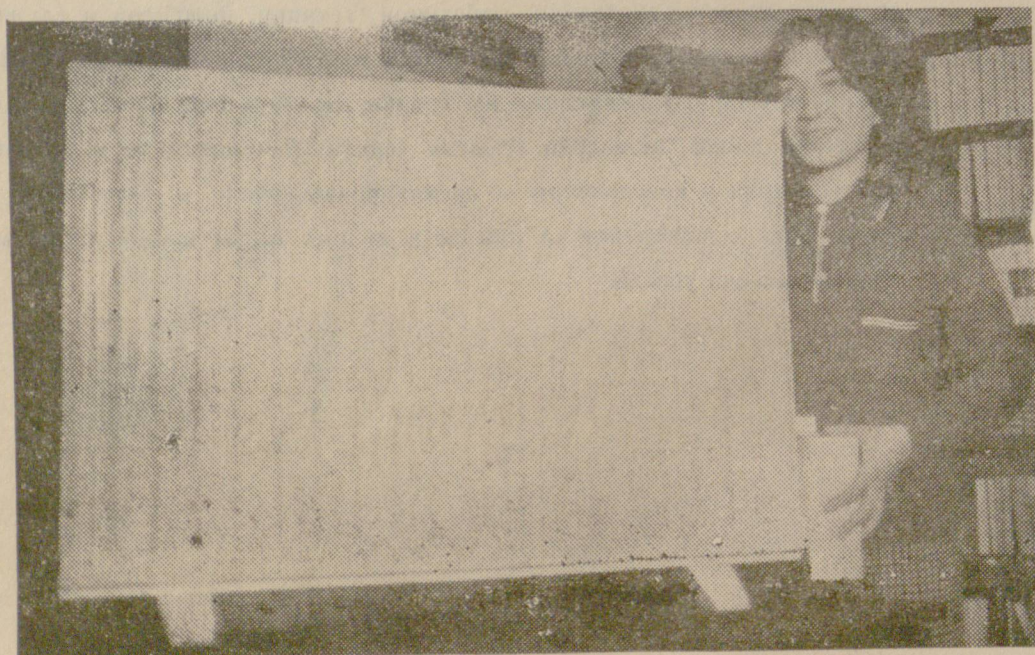
ЧЕСТИТ ДА Е ПРАЗНИКЪТ НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ.

От все сърце Ви желаем, скъпи другарки и другари, лично щастие, крепки сили и много успехи за преизпълнение на

поставените задачи от Партията и правителството — гаранция за претворяване в дела решенията на ДЕВЕТИЯ КОНГРЕС НА БКП.

СЛАВА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ!

От административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство.

РАДИОЗАВОД — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

По случай СЛАВНАТА 51-ГОДИШНИНА на ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС при завода отправят най-топли поздравления и най-искрени благопожелания до всички свои работници, работнички, инженери, техници и служители с пожелание за крепко здраве, лично щастие и много успехи в изпълнението на плана и поставените им задачи.

ДА ПРЕБЪДЕ ВЪВ ВЕКОВЕТЕ ДЕЛОТО НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ!